

Tragèdia al Pans & Company

Casanovas estrena demà a La Planeta «Lena Woyzeck», que transcorre en un local de menjar ràpid

DANI CHICANO / Girona

● *Lena Woyzeck*, que s'estrenarà demà i demà passat (22.00 h) a La Planeta de Girona, va entrar al cartell del festival Temporada Alta quan aquest ja estava tancat i a punt de solfa. Salva-

dor Sunyer, però, atenent la insistència del seu autor i director, el prolífic Jordi Casanovas (Vilafra nca del Penedès, 1978), va decidir d'incloure-la. El pressupost és ridícul per a una producci3n amb una dotzena d'intèrprets, i l'es-

pai és la sala de cafè teatre de La Planeta. La peça, que pren com a punt de partida el *Woyzeck* de Büchner, presenta una noia que treballa de caixera en una franquícia de menjar ràpid i que se sotmet a assajos mèdics.

Salvador Sunyer: «Primer [Casanovas] va demanar poder fer la representaci3n en un Pans & Company, però com que no deixava gaire bé la casa, no va ser possible.» Bon començament per a la roda de premsa de presentaci3n d'un espectacle. Si més no, aconsegueix mantenir l'atenci3n de l'informador, per saber què hi anirà al darrere. El que hi va, segons Jordi Casanovas, director de la companyia Flyhard i autor d'aquesta versió més que lliure del *Woyzeck*, és la història de Lena Woyzeck, una cambrera d'un establiment de menjar ràpid, altrament anomenat menjar escombraria que, simplement, intenta sobreviure, i per fer-ho i aconseguir un sobresou també se sotmet a una sèrie d'assajos mèdics. Segons Casanovas, aquesta obra parla sobre gent jove «que ha de fer dues feines per mantenir-se, que porta un tipus de vida al límit», i en aquesta mateixa obra, personatges de l'entorn de la protagonista «donen la seva visió de la vida i la felicitat».

Lena Woyzeck és una treballadora oprimida per un cap o encarregat molt exigent, que a més té un xicot que no treballa i té un punt d'ingenu. A tot això s'hi afegeixen els efectes dels assajos mèdics, en què Casanovas també introdueix la crítica de rigor a l'absència de qüestions morals en aquestes pràctiques. Quan tot tiba, els amics de Lena i el seu en-

Una imatge de *Lena Woyzeck*, l'última obra de Jordi Casanovas. / MANEL LLADÓ

torn o s'inhibeix o no fa allò que la noia necessita per recuperar l'equilibri.

Casanovas explica que la seva intenci3n és fer «una tragèdia contemporània», i situa en l'actualitat el mite de *Woyzeck*, però sense que sigui aquesta mateixa història: «Ell no en té cap culpa, ell ja va fer bé la seva feina», diu Casanovas, referint-se a Büchner. «Nosaltres necessitem parlar de la nostra època i per això hem situat el mite de *Woyzeck* en un Pans & Company, enmig de les pors i dels dubtes de la nostra societat.» El fet que parteixi d'una base tan sò-

lida com és l'obra de Büchner fa que, com reconeix el mateix autor i director, aquesta peça sigui «més densa» que les anteriors que ha presentat Flyhard. No renuncia, però, a la seva condici3n de teatre adreçat a tots els públics, però molt especialment a la gent jove, a qui es fa una crida especial. Això no vol dir, però, s'afanyen a puntualitzar Casanovas i Sunyer, que es tracti de «teatre juvenil».

Amb aquesta producci3n Casanovas i Flyhard assumeixen alguns riscos, ja que la peça no té temporada assegurada a Barcelo-

na, l'escenografia és minimalista —reconeixen que li manca «l'embolcall»— i per això es tracta d'una «aposta actoral», com va puntualitzar Sunyer. Una dotzena d'actors d'entre els quals el nucli dur de la companyia, amb Clara Cols, Roser Blanch, Pablo Lammers i Sergio Matala, als quals s'han afegit, en muntatges anteriors, Borja Espinosa, Mireia Fernández i Alcía Puertas, i amics o afins a la línia de la companyia, com ara el banyolí Albert Mora, Ruben Ametllé, Mercè Boher, Anna Alborch, Jordi Baquè o Alba Casera.

Edicions 62 publica el text de «La ruina»

● Edicions 62, en la seva col·lecci3n El Galliner/Teatre, ha publicat el text de *La ruina*, de Casanovas, del qual es va poder veure la posada en escena el mes passat al Teatre de Salt, i va encetar la temporada de La Villarroel de Barcelona també el mes passat. A *La ruina*, Casanovas demostra habilitat per al diàleg àgil i picat, sense rèpliques excessivament llargues que llastin el ritme de l'escenificaci3n. El llenguatge que utilitza està en consonància amb l'època de l'acci3n, situada en l'actualitat, i la condici3n social i característiques dels seus personatges, gent jove, mileuristes amb tot un seguit de problemes que quedaran en segon terme per obra i gràcia d'un esdeveniment inesperat, un element que sembla extret directament del teatre de Daulte. Precisament per la utilitzaci3n de rèpliques breus, el resultat és una peça lleugera.